

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarchie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 19 Noemvrie st. v.

Stăm adeseori pe gânduri și ne vine par că să ne îndoim, că este adevărat, ceea ce am dîs în atât rînduri, că actuala stare de lucruri ne este insuportabilă.

În timpul „provisorului“ ni s-a lăsat și nouă dreptul de a dispune de noi însine și ni s-au deschis cele mai de căpene terene ale vieții publice, biserică, scoala, administrație și jurisdicție. Simțiam atunci greutatea sarcinei ce ni se deduse în viața publică a patriei noastre, căci nu aveam destui oameni pe din desul pregătiți, ca să dăm din mijlocul nostru preoții, învățătorii, funcționarii administrației și judecătorii ce ni se cereau. Oameni cu puțină pregătire au făcut în acel timp, dacă erau deștepti, în câțiva ani carieră strălucită.

Simțind aceasta, părintii români au grăbit a-și da copiii la învățătură, și în curând scolile medii s-au impopulat cu tineri români, dintre care o parte însemnată a trecut apoi la așeđamintele de învățămînt superior din țară și din străinătate, ca să se pregătească pentru sarcinile ce-i așteptau în mijlocul poporului, din care au eşit.

A urmat însă catastrofa dela 1866, care, sguduind poziția coroanei, a schimbat și starea de lucruri, pe care ea o crease. Tinerii nostri se aflau încă la învățătură, când schimbarea se petrecea, și pe când s-au întors acasă, ei au găsit toate căile închise.

Mai erau încă tolerați Români în direcțorii, mai era încă obligată limba română în administrație și pe la judecătorii, căci era o lege positivă, care o cerea aceasta; însă începu să fi un merit nesocotirea acestei legi și nascerea din părinti români era o nenorocire pentru cei ce aspirau la direcțorii publice. Mai era încă cu puțină, ca un Român să aducă servicii patriei sale, numai însă, dacă el își călca pe inimă și trada pe poporul, din care a eșit. Si fiindcă puțini s-au găsit, foarte puțini, aproape nici unul, care să-și fi putut călca astfel pe inimă, s'a pornit o persecuție sistematică asupra Românilor cu scăință de carte.

Ne săngeră inima, când ne aducem aminte de aceste persecuții. Am văzut oameni cu familiile grele, care au rămas pe drumuri, fiindcă țineau la poporul lor, am văzut tineri distinși, care și-au luat lumea în cap, fiindcă erau incapabili de a fi campioni ai unei cause nedrepte, am văzut oameni de mare valoare, care au ajuns de batjocura celor ce odinioară și sărbătoriau, pentru că persecuțiunile li-au frânt caracterul și au făcut din ei nisice biete umelte.

Începutul să a făcut cu funcționarii judecătorescii.

Judecătorii români, căți erau, au fost pensionați, destituși ori permuteți în titluri depărtate de noi; n'a mai rămas pe aici, unde e trebuință de dinșii, decât

pe ici pe colo căte unul, care să facă, la nevoie, treburi de interpret.

În urmă judecătorii au refuzat a mai primi petiții scrise în limba română. Ieri încă ele le primiau, ieri încă avocatul pleda causa în limba clientului seu, ieri încă judecătorul dedea hotărîrea în limba împrechinatului, iar' astăzi, fără ca să se fi schimbat o iota macar din lege, el refusa ceea ce ieri se credea datator a împlinit.

Ce am făcut noi, străneștei lui Traian, noi, nobila odrasla a nobilei gînte romane?

Am protestat și ne-am supus.

Când fraților nostri li s-a făcut nedreptatea de a fi pensionați ori permuteți, însăracinăți de noi, 'i-am compătimit, dar' nu le-am sărit întru ajutor. Când altor frați ai nostri li s-a făcut nedreptatea de a fi respinsă cu dreptul lor, fiindcă îl cereau în limba noastră, noi ne-am indignat, dar' n'am sărit cu toții pentru dinșii.

Astfel guvernul a simțit, că nu are de ce să se teamă, când dă în Român, că mulți sunt Români, dar' fiesce-care dintre ei e părăsit de ceialalți și nu se razemă decât pe propriile sale puteri.

Încurajat dar' de noi guvernul a făcut un pas înainte.

În timpul de câțiva ani de dile el ne-a scos din administrație.

Înainte de toate a impus administrațiunilor comunale sarcina de a lucra în două limbi și a persecutat cu neîndurare pe notarii, care nu puteau ori nu erau dispuși să lucreze în limba maghiară. Apoi prin o presiune enormă a introdus limba maghiară în administrație comitatensă și a curățit comitatele de funcționari români.

Noi am protestat și ne-am supus.

De ce oare guvernul să se opreasă dar' aici? de ce să nu facă un nou pas înainte?

Până acum le făcuse toate în ciuda legii: de ce oare să nu îndrăsnească a lucra mai departe în vîrtutea unei legi?

Nă îndrăsnit să schimbe legea în ceea ce privesc jurisdicție, nici în ceea ce privesc administrație; văd însă, că poate să o aplice fără de pericol după placul lui, a îndrăsnit să o schimbe în ceea ce privesc instrucție.

Venind cu legea pentru introducerea limbii maghiare, de ocămadă ca obiect de studiu obligat, în scoalele noastre, dl Tisza a dovedit, că ne scie cine suntem.

Am protestat și ne-am supus.

Și de aceea a venit cu a doua lege privitoare la învățămîntul secundar.

Am simțit, nu' i vorbă, că aceste două legi îvesc în întreaga noastră viață culturală și pun la discrepanța guvernului pe toți aceia dintre noi, care lucrează pentru răspândirea culturii, pe învățători, pe profesori, pe preoți, că toți urmează să fie prefăcuți încetul cu încetul în agenții de maghiarisare.

Am protestat și ne-am supus.

Urmează acum, ca guvernul să se atingă de biserică noastră, și a și început așa cam pe deosebit, cu mare încunguri, să se apropie de ea. La Blaj dispune și la Sibiu dispune, de ocămadă pe încercate, dar' mărginiți ar trebui să fim, pentru că să nu întelegem, că nu așteaptă decât o situație priințioasă, pentru că să facă pași mai hotărîți.

Și de ce așteptă să nu' i facă?! Cine îl opresce? cine' i stă în cale?

Vom protesta și ne vom supune; vom suporta, precum le suportăm toate, căne ne sunt insuportabile.

Ducând mai departe această supunere este o tradare față cu tronul, pentru că a făcută cu rezervație mentală, este o tradare față cu noi însine, pentru că ne sleiesc de puteri, este o tradare față cu țara, pentru că adună mânia în ea.

Ne supunem, dar' crestăm, răbdăm, dar' ne rezervăm, ca mâna ori poimâne, când ne va părăti timpul priințios, să ne descărcăm de-o dată, într-o zi, tot amarul, toată mânia, toată ura ce s'a îngămadit timp de două decenii în noi. Par că ne temem, că nu cumva să ni se facă dreptate și să peară astfel din noi setea de a ne răsuflă, când ne vom fi simțind la largul nostru, cu cei ce ne fac astăzi nedreptatea.

Nu aceasta e linia de conduită, pe care ni-o determină interesele noastre de dezvoltare.

Dar' despre aceasta altă-dată mai pe larg.

Revistă politică.

Sibiu, 19 Noemvrie st. v.

Când e vorba de interesele materiale, apoi se adeveresc mai mult încă decât în viața privată în ceea politică din România „Frate nefrate . . .“ Partidul german săa numit constituțional din Cislaitania păna mai deunădi mereu cocheta cu domnii din Budapesta, și o facea aceasta chiar și atunci, când Maghiarii începuseră să încerce cu starea de lucruri de dincolo sub ministerul Taaffe. Venii însă cestiunea regulării valutelor și respingerea din partea lui Tisza, și eata că și „prietenii“ nemțesci încep să se îndărăji, și se ivesce acuma în Franța cestiunea urării văii asupra cerealelor, spre a dovedi marea deosebire de interes din Cislaitania mai industrială și Ungaria agricolă.

„Pester Lloyd“ într-un articol pune în perspectivă chiar o declarație de răsboiu vamal în contra Franciei, iar „Neue freie Presse“ le știe „îngâmfăților publiciști“ ungurescii: „Noi nu ne grăbim să tare cu o declarație de răsboiu economic, ca și acel organ unguresc, ce astăzi tractează tema cu o pradă adevărată colosală de litere spaționate. Avem să punem dințău o întrebare. „Pester Lloyd“ enarează, că guvernul unguresc a recercat pe representantul austro-unguresc din Paris pe calea ministerului de externe comun a comunică cabinetului francez părerea sa în acea direcție, că în casul executării urării planuite a văii în Franța guvernul unguresc căștagă mâna liberă pe deplin și poate schimba tarifa vamală actuală în ori ce punct i va plăce.

Totodată guvernul unguresc a recercat pe cel austriac, să se înțeleagă cu dînsul asupra acelorași măsură, ce ar fi de luat, dacă din partea Franciei în adevărat să fie validat prin lege urcarea intenționată a văii. Noi nu întelegem întreaga procedere. Ar trebui să se creadă, că atunci când e vorba de aplicarea nemijlocită sau mijlocită de represaliile în contra unui stat străin, când afară de aceea se intenționează schimbarea tarifei vamale, guvernul unguresc ar fi îndatorat, înaintea unei astfel de acțiuni în afară a face mai întâi împărtășire guvernului austriac și a căștagă învoirea lui, mai năiente de ce reprezentantul nostru din Paris face ministrul președintele francez o astfel de împărtășire. Deocamdată națiunea maghiară totuși nu e în stare a face o politică colonială proprie și orice pas în această direcție poate să fie numai comun. Poate că e vorba de o greșeală a foii respective. Dacă ar fi altminteri, în acest cas s-ar nasce situația neplăcută, că asupra guvernului francez se face o presiune din o parte, care de sine nu e îndreptățită la aceasta. Noi presupunem deci, că ambele guverne au împărtășit prin ministrul de externe cabinetului francez și că acum e vorba că se hotărască văile de luptă în conferență între reprezentanții ambelor state. Negreșit, că e una dintre cele mai mari greșeli economice din partea guvernului francez împovorarea importului de bucate și vite, dar' noi credem, că ar fi o greșeală și mai mare dacă ne-am prea grăbit a zângăni sabia protecționistă. Dacă se lasă odată pe calea represaliilor, în acest cas trebuie pândită ocasiunea, ca statul, care e lovit de astfel de vame de luptă, să se apere și să continue a introduce vame de luptă.

„Atrocitățile macedonene“ devin în sfîrșit totuși o rubrică constantă, amintindu-ne „atrocitățile bulgare“, cultivate la început de Englezi, dar' ducând mai în urmă la răsboiul ruso-româno-turc.

O telegramă a corespondentului din Londra dela „Indépendance belge“, resumă dilele acestei o scrizoare a d-lui Emile de Laveleye către diarul „Pall Mall Gazette“, acușând populația turcească din Macedonia de o serie întreagă de excese în contra Bulgarilor și reclamând în favoarea acestora intervenția Englitreriei.

Ne amintim apoi desmintirea dată puțin timp după aceasta, povestirea d-lui Laveleye de către reprezentantul său din Bruxelles și de șeful ministerului de externe, lordul Granville. Acest din urmă, respondând unei interpelări din partea ducelui de Argyll în camera lordilor, a declarat că raporturile consulilor din Macedonia nu confirmă nici una din scirile cuprinse în scrizoarea din „Pall Mall. Gaz.“

La această desmințire, d-l Emile de Laveleye a răspuns printre a două comunicare aceluiași diar.

Eacă resumatul acestei scrisori:

D-l Emile de Laveleye începe mai întâi prin a se întreba dacă consulul englez al cărui raport a fost invocat de lordul Granville, este bine informat vorbind de liniștea ce domnește în Macedonia.

În 1876, d-l Gladstone însuși n'a fost silit să recurgă la nisice isvoare americane pentru a divulga Europei persecuțiile, ale căror victime erau Bulgarii?

Corespondentul diarului „Pall Mall“ invoca apoi în contra guvernului otoman

Inserțiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redactiunea și Administrația:

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primește.

Manuscripte nu se înapoiază.

mărturisirea unuia din propriile lui diare. Aceasta e „Tergduman Hakikad“, foaie oficială, asigură dinsul, în care a găsit relația exceselor comise de o bandă de bandiți organizați într-un sat din apropiere de Velles.

Dl Laveleye mai citează apoi o corespondență din Bitolia adresată către „Maries“, diar conservator din Filippoli și povestind faptele de același gen care s-au petrecut în împregiuriile dela Bitolia, Ochrida și Kilkovo. Întemeianu-se pe alte publicații, dinsul întocmesc o listă lungă de satele pustiute, de localitățile care au fost teatrul atât răpiri, asasinate, incendiuri și crimi de tot felul.

Prin urmare, el menține toate precedentele sale afirmații. Si termină, ca și sănătășidă prințul apel călduros la intervenirea Englitării în favoarea Bulgarilor din Macedonia.

În ședința dela 29 Noemvrie n. a conferenței Africei de Vest s'au împărțit între membrii conferenței actele proiectului de navigație pe rîul Congo. Aceste acte stănesc deplina libertate de navigație pentru mărfuri și călători pe rîul Congo, șterg ori-ce privilegiu și hotărască libertatea deplină a vărilor. Mai de însemnată din hotărările acestea sunt: taxele pentru acoperirea speselor lucrărilor din porturi, magazinele de depozite și cheltuielile de susținere, taxele de loturi, taxele pentru cheltuielile tehnice și administrative în interesul comerciului și pentru cheltuielile săcute cu direcția căilor pe teritorul rîului. Canalurile laterale sunt supuse acelorași dispoziții ca și rîul, — sunt prin urmare libere pentru comerț. — Se va înființa o casă de navigație; capitalurile pentru înființarea acestei casse se vor câștiga prin împrumuturi, ale căror camete vor fi garantate de puteri, ear' împrumutul însuși se va amortiza din taxele mai sus amintite. După trecerea alor trei luni dela ratificarea acestor acte se va forma o comisiune, în care fiecare putere semnată va putea trimite căte un delegat. Acest delegat va fi plătit de cără statul respectiv, ear' agenții și funcționari își vor primi salarul din cassa de navigație. Această comisiune internațională va avea dreptul: a desemna lucrările necesare pentru navigație, a statori porturile, a hotărî taxele generale, a administra cassa de navigație, a supraveghia carantinele, a numi pe agenții generali și pe proprii și funcționari. — Pentru casul unui răsboiu, puterile garantează neutralitatea teritoriului rîului Congo, a rîurilor laterale și a căilor de comunicație. Actul de navigabilitate rămâne în vigoare afară de casul unei contrabande de răsboiu. Toate stabilimentele, localurile de percepții, cassele și personalul funcționarilor vor fi scutite pe baza acestei neutralități. În cas de lipsă, comisiunea internațională poate cere pentru

apărare corăbii de răsboiu dela puterile semnatare.

Din Atena se scrie la „Pol. Corr.“: Declarațiunile contelui Kalnoky facute în amândouă delegațiunile asupra raportelor monachiei austriace față cu Grecia și expresiunile simpatice ale multor delegați au produs aci o impresiune mare și o mișcare generală. Dacă a existat până acum prejudecțul că, în vederea viitorului, Greciei îi este cu neputință să susțină cu Austria legături prietenești și pacifice, aceste prejudecții acum s'au delăsurat eu totul. Convicționea că Austro-Ungaria ar putea să devină un factor favoritor pentru viitorul Greciei și că legarea unei convențiuni comerciale și începutul cel mai bun pentru statoreala unor legături reciproce cordiale, se lățesc tot mai tare prin cercurile din Grecia.

Corespondențe particulare ale „Tribunei“.

Sibiu, 16 Noemvrie, 1884.

Circularul d-lui protopresbiter Simeon Popescu dat 30 Octombrie a. c. Nr. 1073 a întrunit ați pe învățătorii din tructul Sibiului la o conferință în edificiul scoalei din Sibiu subburbiul Iosefin. Obiectul conferenței a fost: scăderile în instrucție constatare din partea d-sale ca inspector districtual de scoale cu ocazia examenelor din anul trecut școlar și mijloacele înălțării lor. „Cu aceea ocazie se dice în atinsul circular — voiu arăta în detail defectele constatare și mijloacele înălțării lor“.

Sunt numai vreo câteva luni trecute, de când d-l protopresbiter din scoală în scoală dile și săptămâni întregi de-a rîndul ne-a pus pe fiecare din învățători față în față cu virtuțile și scăderile noastre din scoală.

Mai mult: asemenea gospodarului cu calcul și chibzuință, virtuțile și scăderile unuia a scutit să le prezinte ca capital de exploatație pentru fiecare din colegii nostri de scoală din tract, expunându-ne pe unul sub critica celorlalți, critică, ce sub impresiunea viuă a rezultatului examenului, la care asistam, apoi condusă și dirigeată de bogatele d-sale cunoștințe ca bărbat de scoală, sbiciuind însuși și cu toată asprimea defectelor constatare, pe lângă stimulul de emulație ce l-a stîrnit în noi pentru viitor; roadele acelor interesante prelegeri și critice reciproce, putem afirma cu demnitate: ne-au îndoit forțele noastre de educatori.

Și ceea de ce mai trebuie apoi se ne bucurăm este, că roadele acestor ostenele, ale acestui capital exploatație, sunt pentru noi îmbelsurate, stau mai mult decât în dreaptă proporție cu jertfele și munca prestată.

Aceasta au dovedit-o chiar conferențele noastre de critică de astă vară.

Pe când perspectiva programului de examene, involvă oare-cari temeri de greutăți pentru noi ca învățători, îndatorindu-ne a asista ca delegați la 5—10 scoale din tract, pe atunci

realitatea a dovedit, că învățătorul român, sub o conducere înțeleaptă, scie să se intereseze mai mult ca ori cine de chemarea sa, căci pe lângă delegații oficiali, cete întregi de învățători participau la examenele de încheiere, înălțând astfel în față poporului prestigiul și interesele scoalei.

Aici nu mai poate fi vorba de silă sau presiune oficială. Sentimentul nobil al intereselor chemării noastre învățătoresc, el ne-a fost mai în urmă motivul adevărat al participării noastre reciproc la examene și era un lucru de mândrie și de satisfacție a vedé, cum fie iertatul obiceiul de până aci, de a ține examen mai mult din respect către diurnul inspectorului districtual să înclocui acum cu demna procedură, de a face din examenele de încheiere adevărate sărbători pentru popor, deschișându-i acestuia imima pentru scoală, ear' învățătorului creându-i respectul și demnitatea cuvenită ca reprezentant al ei.

Un an de scoală a trebuit numai, și cel ce scie și stărușe cu voință de fer, ca să fie la înălțimea chemării sale ne-a scutit grupa în giurul-i cu iubire și respect presentându-ne în afară ca oameni cu spirit de corp, ear' între noi stimulând simțul nobil de emulație întru împlinirea sacrei noastre datorii.

În mijlocul unui astfel de corp disciplinat, glasul celui chemat a strigă nu mai răsună în pustie.

Am avut mândria, pot să dică, ca la glasul șefului nostru de district să ne intrunim ați într-un număr, care ar face onoare ori-cărei corporații. Din întreg corpul didactic al districtului Sibiu au lipsit la această întrunire doi indivizi, unul fiind bolnav și celalalt împedecat poate de afaceri casnice; 39 învățători însă am ascultat cu interes dela 9 ore până la 12 a. m. interesante reflexiuni asupra instrucției, mai întâi în partea ei generală, acțeulând între altele, că o parte însemnată a scăderilor în scoalele noastre provine din neconformarea în instrucție cu normativul școlar, îndrumând pe fiecare din învățători, întrucât nu l-ar avea, ca să și-l procure, și săfănește-l responsabil în această privință pentru viitor.

Ca anomalie în scoală amintesc apoi faptul constatat în unele locuri, că se folosesc în aceeași scoală cărți, bunăoară abecedare, de mai mulți autori; reflecteză apoi la multe forme externe ale scoalei și trece în partea specială la fiecare obiect de învățămînt.

După o detaliată expunere a multelor scăderi ce le-a observat Dsa în predarea singuraticelor obiecte, arătând chipul îndreptării lor, se opresce în deosebi la comput, arătând, că aici învățătorul să-și îndrepteze toate forțele sale indicând de cătă trebuie să stea pentru poporul nostru combinația de speculă, la care se poate deprinde băiatul în scoală prin o predare practică a computului.

După unele îndrumări cu privință la dexteritatele tehnice în scoală, încheie apelând în termeni călduroși la demnitatea noastră de învățători întru împlinirea grelei chemării dicând:

Dacă mă ostenesc, nu mă ostenesc înzadar, căci pentru scoală mă ostenesc, ear' nu pentru mine; căutați dar fraților! ca și dvoastră așadară să faceți: osteniți-vă nu pentru dvoastră,

ci pentru scoală, și recunoșința celor buni vă va răsplăti.

Cu acestea obiectul dilei ar fi fost terminat; dl protopresbiter însă după o scurtă premisă începe să cetească o hârtie din partea dlui asesor Trombităș, care cuprinde la început unele apoteze la adresa noastră credeam, — Doamne ferește, — că s'a destupat pe undeva vre-un fond și pentru noi, ca să ne mai îngădine împotrivă săracie. Amară decepțione însă când ne-am trezit la urmă cu invitarea de a ne binemerita pentru nație, contribuind la înțeținerea de tineri în seminar pentru succesiunea învățătorilor. Ba încă să mai stăruim și la comunele bisericesci ca și ele să ajutare anual cu o sumă de 2—3 fl. în scopul acesta.

Total mai înțelegem, nu înțelegem însă pre dl protopresbiter, când cu puțin înainte a provocat pe o parte din noi ca restanțeri la reunirea învățătoarească să-și plătească taxele; și tot dsa vine și ne dice, că nu ne face nici o silă la invitarea hârtiei dlui Trombităș; apoi destulă silă și presiunea morală din partea dsale ca șef al nostru și dacă dsa nu ne cunoasce năcuzurile în deajuns, apoi altii nu ni le cunosc de loc.

Încheiu cu observarea, ca pe lângă cei 6 preoți, cari au luat parte la această conferință, eu altă ocazie să putem număra mai mulți; căci ca directori de scoale să asigur, că nu le va strica așa fel de întruniri, ca să putem să dică și pentru noi, dar și pentru dlor: „Sic itur ad astra.“

G.

Budapest, 16 Noemvrie st. n. 1884.

Cu greu mă rezolvă la acest răspuns, pentru că sunt departe de intenționarea de a mai întinde această treabă uricioasă.

În interesul adevăralui însă sunt provocat a face acest pas cu atât mai vîrtoș, că articolii d-lui „Şerpar“ — cu deosebire acel apărut în nrul 160 a „Tribunei“ este chemat — poate fără voia autorului seu, a presera între noi semența desbinări și a urei personale; între noi, cari până acum am trăit în cea mai strînsă colegenitate, și cari pentru a nu se puță stinge nici pre un moment aceasta iubire frătească dintre noi: ne-am angajat să țină că mai adeseori conveniri amicale, cum a fost și cea din seara din 7 Noemvrie.

Folosiu-mă de terminii d-sale cuted și dice și eu, că: fie din ce cauza a făcut-o aceasta, faptul d-sale va rămâne în veci neierată, cu atât mai vîrtoș, că a fost săvîrșit contra simțemântului fiesce-căruiu dintre noi!

Ce dice d-sa în articolul seu apărut în nrul 160? Eată ce: Un lucru regretabil a tras indignația junime române, ear' faptul cu atât mai regretabil este, săvîrșit fiind din partea a doi universitari români.

Că fapta noastră ar fi regretabilă, pentru că am făcut acea declarație, o neg. Deoarece fiind cu privire la toate modalitățile posibile, numai și numai aceasta am putut-o afla de mai favoritare pentru a desmiti informațiile false, și presupunerile rătăcioase, de cari au fost condusi frații noștri Unguri! Am fost mai cu seamă cu

Foia „Tribunei“.

Banul găurit.

Poveste.

Tradusă din limba italiană*) de Silvestru Moldovan.

(Încheiere.)

Lumea mergea la curtea împăratăescă, la băiețușul cel de lut, ca la o minune și cu lumea se duse și muierea cea săracă.

— Oh, Dumnezeul meu! Este întocmai copilașul meu!... Dar nu-i așa, că am dorit să te văd împărat, copilașul meu!

Ea începă să plângă.

Împăratul, audind aceste, se mânia foc și amar. Lovi băiatul cel de lut cu călcău și-l făcu mii de fărămi și bucatele.

Muierii sărăcei i se părău, că vede sfâșând înaintea ochilor copilașul seu perdat; dar ce putea să-i dică ea împăratului? Trebuia să înghiță și amăreala aceasta și se întoarse acasă în tacere.

Intracea din lădița împăratului paralele lipsau mereu; și totdeauna se auția prin aer vocea depărtată, depărtată:

*) Luigi Capuana, Il regno delle fate. Ancona 1883 vol. II. il soldo bucată.

— Bănuțul meu, am lipsă de o sută de lei, de o miie de lei!

Împăratul trimise prin țară spioni să afle, dela cine vine vocea aceea, și într-o zi spioni aduseră înaintea feței sale muierea cea cu copilașul furat:

— Ea era, care șiese: bănuțul meu, am lipsă de o sută de lei.

Împăratul nu voia nici să o asculte, deși ea vrea să-i spună cum să lucrul și porunci să o arunce în fundul unei temnițe.

Dar din țina aceea el nu mai avea pace. Voia să se culce? I se tragea asternutul:

— Împărat, nu 'ti-e iertat să dormi!

Cine era? Nu se vedea nimene.

Se punea la masă să mânce? I se luan din nainte tacâmurile:

— Împărat, nu 'ti-e iertat să mânânci!

Cine era? Nu se vedea nimene.

De ținea asta numai puțin încă, împăratul muria de foame. Trimise deci după un bătrân vrăjitor să-i ceră sfatul:

Vrăjitorul (care era culegătorul de zdrențe, ce furase copilașul) răspunse numai atâtă:

Copilașul meu, tu vei fi împărat!

Vădând deci împăratul că asta era urșita și neavând poftă să moară de foame, porunci să

scoată din închisoare pe femeia cea săracă și apoi întrebă de vrăjitor:

— Cum să dau de urma băiatului? L-a furat un culegător de zdrențe și de atunci nu se mai scie nimic despre el.

Vrăjitorul răspunse:

— Adună hărbele, din cari a fost făcut copilul cel de lut și lipesc-le la olaltă cu scuipat.

Împăratul, deși fără voie, adună bucatele de lut și le lipă la olaltă cu scuipat.

— Si acum?

— Acum, răspunse vrăjitorul, dă un ospăt, strălucit, să-i meargă vestea și fă așa și așa.

Împăratul făcă pregătiri mari, apoi, după cum îl învățase vrăjitorul, porunci să vină la curtea împăratăescă mama copilașului și o puse să seadă lângă împăratela.

Copilul cel de lut frumos și întreg era aşeiat în mijloc, ear' giur împregiul lui steteau în așteptare sfetnici, prinți, oșteni vestiți de prin răsboie, gătiți toti de sărbătoare.

Când sosi ciasul urșit, s'au să pe uliță:

— Zdrențe, femei, zdrențe!

Atunci copilul de lut se crepă în două și ești din el un flăcăuș mândru și o grămadă mare de bani, ce sunau și se rostogolau în toate părțile.

Împăratul

privire la aceea, ca să le demonstrăm ad oculos, că junimea română din Budapesta și societatea „Petru Maior“ nu este tot una. Pentru aceea a fost necesitate absolută a se face două declarații, așa: una din partea tinerimii, iar' alta din partea societății.

Dice mai departe dl „Serpar“: „Fie că acest paș greșit l-au făcut conduși de frică, fie că prin aceasta au voit a mulcomi spiritele agitate, fapta lor în veci va rămnă neieratată, cu atât mai vîrtoasă, că a fost săvîrșită în contra voinții noastre. Căci dînsii comunicându-ne hotărarea lor, au primit din partea întregii junimi răspunsul: „cine înaintează studenților maghiari declarațiiune, fie de ori-ce caracter, calcă voința junimei române!“

Dl „Serpar“ recunoasce, că spiritele au fost foarte agitate. Acum, ca să le putem noi mulcomi aceste spirite, am avut oare lipsă de frică, sau din contră de energie? Eu, deși nu sună serpar, cred, ba sună convins, că cu frica n'am fi ajuns la acel rezultat frumos, ca să putem petrece câteva oare neconturbați, deși ferventația era la gradul suprem între strănești lui Árpád. Dar' dl „Serpar“ la tot casul voiesce să rămnă în veci neieratată fapta noastră, chiar și atunci, dacă am fi lucrat pentru mulcomirea spiritelor agitate. Nu sciu, de ce manie suferim noi, dar' că dl „Serpar“ sufere greu de mania contrațicerilor, se vede din aceasta. A avut cunoștință de înverșunarea mare a colegilor Maghiari, a scut și aceea, că scopul serantei noastre de fel nu este sărbătorirea centenarului răscoalei din 1784, a putut judeca și aceea, că o ținută a noastră dubioasă (aici ar avea loc expresiunea „frică“), ar periclită existența scumpei noastre societăți, trebuie se conceadă mai departe, că fiind cineva asuprit, suspionat și acusat după informații false și fără nici o basă, este dator moral minte a se apăra fără a se dejosi; prelungă toate aceste cu sila voiesce a fi fapta noastră în veci neieratată. Teribilă mănie!

Nu sciu, ce înțelege dl „Serpar“ sub acest cuvânt „tinerime.“ Căci dacă afirmă cu atâtă fală, că declarația noastră a atrăz indignația junimei române, atunci fie-mi permis a-l întreba pe d-sa, unde și care e acea tinerime? Sau d-sa reprezentă tinerimea română din Budapesta? La aceasta, cred că nu s-ar învoi nici unul dintre noi. Pentru că numai singur d-sa n'a manifestat îndestulare, fără însă ca să ni-o poată argumenta aceasta. Dar' pe semne așa i-a venit atunci la socoteală. Si în fine, dacă dl „Serpar“ este așa fălos, pentru ce nu ne-a sfătuință o altă modalitate mult mai salutară causei, fiind și d-sa de față, când ne convorbiam pentru aflarea unui mijloc mitigător?

Deci cu părere de rău observ, că dl „Serpar“ sufere de o manie și mai grea, de ceea a mistificărilor. Căci din partea întregiei tinerimi nu am primit nici când răspunsul: „cine înaintează studenților maghiari declarațiiune, fie de ori-ce caracter, calcă voința junimei române!“

Ca să nu aibă să scruta mult onor. public citor, cine sună acei urători ai declarației „regretabile“, vine și ne recomandă dicând: „Nu voiesc a-i numi, las să o facă altul, observ numai, că acești domni au dat în dilele trecute o declarație contra diarului „Tribuna“ întră apărarea d-lui Goldiș; poate că suferă dînsii de mania aceasta!“ Este evident, și așa ar fi superfluo toată argumentarea mea, că noi în contra prejudecătorii „Tribuna“ n'am dat nici o declarație, pentru că n'am avut nici cea mai mică cauză la aceasta. Ce serie „Tribuna“ în articolul respectiv apărut în nr. 130? „Ni se spune, că acum 2—3 ani începuse a preda religia în limba maghiară etc. etc.“ Va să dică noi n'am putut, decât a da declarație contra aceluia fonte, din care a isvorit acea informație. Îi recomand deci în atenție d-lui „Serpar“, că: „qui bene distinguit, bene docet.“ Căci abstrăgând delă aceea, că nici în idee nu ne-a fost a declara contra „Tribunei“; la declarația noastră din 7 a. I. c. n. afară de mine nici departe n'a fost subscris altul, din acei subscrizi la declarația dată întră „apărarea d-lui Goldiș.“

Din toată procedura d-lui „Serpar“ observ scopul a ne desbina, a ne uria unul pe altul, noi, care toți suntem „de un sânge și de o mamă!“

Ar dorî doară dl „Serpar“, ca frățietatea și colegialitatea dulce, ce există până acum între noi, să fie înlocuită cu dușmănie și ură pe catoasă?

Dacă am scăi, că în adevăr acest scop îl are dl „Serpar“, cu tot dreptul am putea aplica la dînsul, vădându-l: „hic niger est, hunc tu Romane caveto.“

Cu aceste am fost dator întră apărarea adevărului, pentru că „amicus Plato, amicus Aristoteles, sed magis amica veritas.“

Septimiu Sever Boșan,
jurist an. III-lea.

Cronica.

Numiri. Maiestatea Sa a numit pe actualul president al tablei reg. din Budapesta dl Nic. Szabo vicepresident al curiei și pe vicepresidentul curiei dl Mihalovics president al tabel reg. din Budapesta. — S'au numit dl Stefan Paul inspector de dare pentru comitatul Solnoc-Dabăca și dl Carol Szabo concipist cl. II. la inspectoratul de dare din Odorhei.

*

Postal. Epistole și diare, conform unei dispoziții nouă a ministrului ungăr de comunicații, se vor transporta cu începere de azi și cu trenul omnibus Nr. 219 pe linia căii ferate Brașov-Cluj. Această nouă disposiție are valoare pentru stațiunile postale: Sighișoara, Elisabetopol, Mediaș, Copșa-mică, Sibiu, Blaj, Aiud, Vînțu-de-jos, Cucerdea, M. Oșorhei și Turda.

*

„Marea“ națiune maghiară. Cetim în „Pester Lloyd“ întocmai: „Life“, foia săptămânală fashionabilă din Londra consacră un articol mai lung și foarte călduros ediției nemțesci, apărute în Lipsca, a discursurilor și studiilor lui August Tréfert. Foia engleză observă, că trebuie să fie preste tot fatal pentru un spirit atât de însemnat, precum e Tréfert, de a fi născut ca fiul unei națiuni de al doilea rang, care nici nu oferă teren larg pentru dezvoltarea talentelor, nici nu însemnează destul în Europa, ca oamenii săi de stat să poată fi bine cunoscute. Astfel „Life“ amintesc, că „Times“ a arătat moartea contelui Lónyay mai deunădi în următorul chip: „Count Louzay (sic!) a distinguished Hungarian statesman.“ Foia engleză conductoare deci n'a cunoscut numele fosului ministru-president ungurească.

Atâtă din „Pester Lloyd“, care alcum puteau să spună foia engleză, că Tréfert e de origine Francez.

*

Cercetarea judecătorilor din Seghedin. Comisarul ministerial însărcinat cu cercetarea irregularităților și disordinilor în care se află agendele judecătorilor din Seghedin, a constatat de o parte, că lipsesc personalul judecătoresc necesar, ear' de altă parte că judecătorii nu îsprăvesc lucrurile ce cad în sarcina lor. Procesele sumarele rezolvă întră un adevărat tempo turcesc; dela ascultarea unui martor până ce-i vine rîndul la al doilea trece câte trei ani. Poftim model de judecătorii.

*

Sinicidere. Deputatul dietal Ladislau Gyengö s'a împușcat la 29 Noemvrie în Budapesta. Causa siniciderii se dice a fi starea materială desastroasă. Eată unde duc alegerile libere cu bani și mai liberi. Un diar maghiar din opoziție are măngâierea de a vedea cu ochii ruina familiei, provenită din cauza corumpărilor cu bani.

*

Episcopul romano-catolic Rudigier din Linz, cel mai aprig adversar al liberalismului și susținător al causei ultramontane a reșoat.

*

Clubul profesoral din Craiova a decis, în adunarea săa dela 12 Noemvrie a. c., a se înființa în Craiova un Ateneu sau Societate literară și scientifică, care să contribuie, prin conferințe publice, pe căt se va putea la întinderea culturii. Spre acest scop, dice Carpații, să și însărcină o comisiune pentru a elabora statutul acestei societăți, compusă din următoarele persoane: D. I. Bombacilă, G. I. Bușilă, G. T. Buzian, Al. Gogu, I. Păsărean, dr. Roscovschi și M. Străjan. Această comisiune și-a început lucrarea.

Una din cele mai intime tendențe a acesti comisiori este de a atrage, în marginile posibilului, în sinul acestei societăți, pe toate persoanele ce ar imbrățișa o atare idee.

*

Zăpadă și foc în Neapole. Din Neapole se serie: Suntem încunigurați de foc și ghiață. Pe deoarece avem frig adevărat siberian, ear' de altă parte Vezuvul amenință cu erupțiuni nouă. Pe tot teritorul până la Salerno cîmpurile și dealurile sunt acoperite cu o pătură groasă de zăpadă, dând înțintului un aspect neîndinat. Deschiderea lor două cratere nouă dovedește că internal Vezuvului e arăși ferbe.

*

Ministrul de instrucție al Serbiei se va constitui din nou îmulțindu-și personalul. Îmulițarea personalului se cere pentru cauza că agendele s'au sporit și e de lipsă promovarea instrucției.

Explosiune de cazan. Se comunică din Hong-Chong, că cazanul corabiei de răsboiu „Rigault Genouilly“ ce se află lîngă insula Formosa a explodat 17 oameni au căut jertfă acestei explozii.

Institutele de credit în Transilvania.

Cum se împărțesc diferitele bănci, casse de economii și reunioni pe comitatele țării se vede din tabloul următor:

Deposite la finea anului 1883.

Numele comitatului	Locuitor	Numele băncilor	Deposite	Nr. caselor de economii	Deposite	Numele Reuniunilor	Deposite	Suma	Depunerile un locuitor
Comitatul Albei . . .	180,188	—	fl.	1	509,787	2	244,443	754,230	4.18
" Bistrița-Năsăud	96,046	—	—	1	776,694	7	757,416	1.534,110	15.97
" Brașov . . .	85,757	1	444,522	1	2.366,478	8	901,158	3.712,158	43.28
" Csik . . .	112,425	—	—	2	212,672	—	—	212,672	1.89
" Făgăraș . . .	85,232	—	—	1	4,969	1	49,736	54,705	0.64
" Hăromszék .	126,452	—	—	3	622,100	4	38,241	660,341	5.22
" Unedoara . . .	248,059	—	—	3	443,056	2	375,375	818,431	3.29
" Tîrnava-mică .	92,957	—	—	—	—	2	89,811	89,811	0.96
" Cluj . . .	198,142	1	883,625	3	3.146,158	4	1.992,332	6.022,115	30.39
" Murăș-Turda .	161,316	1	332,231	1	869,744	3	520,635	1.390,379	8.61
" Tîrnava-mare	133,990	—	—	—	—	6	1.898,939	1.898,939	14.18
" Sibiu . . .	143,607	2	2.168,807	1	3.822,815	8	1.310,344	7.301,966	50.84
" Solnoc-Dobăca	196,681	—	—	2	453,636	2	402,207	855,843	4.40
" Turda-Arieș .	138,977	—	—	2	298,686	2	358,003	656,689	4.72
" Udvarhely . . .	106,840	1	36,142	2	352,502	1	25,302	377,804	3.53
Suma . . .	2.106,669	6	3.865,327	24	13.879,297	52	8.963,942	26.708,566	12.67

Tabloul e destul de instructiv. Institutele de credit prevalează în acele comitate, în care sunt Sașii în majoritate sau fac o parte însemnată a populației, precum: Sibiu, Brașov, Tîrnava-mare, Bistrița-Năsăud. Mai puțin numeroase sunt în comitatele, în care prevalează România și în comitatul Ciucului cu populație mai exclusiv maghiară.

Dacă se consideră depunerile de bani rezultă aceeași proporție. În mijloc vin pe un locuitor din Transilvania 12 fl. 67 cr. bani elocati. Comitatele, în care prevalează Sașii și comitatul Clujului stau însă de-asupra mijlocului, venind:

în comitatul Sibiului pe un locuitor 50 fl.

84 cr. depunerii;

în comitatul Brașovului pe un locuitor 43 fl.

28 cr. depunerii;

în comitatul Clujului pe un locuitor 30 fl.

39 cr. depunerii;

în comitatul Bistrița-Năsăud pe un locuitor 15 fl. 97 cr. depunerii;

în comitatul Tîrnavei-mari pe un locuitor 14 fl. 18 cr. depunerii.

Sub mijloc stau toate celelalte comitate în rîndul următor:

în comitat Murăș-Turda pe un locuitor 8 fl. 61 cr.

" " Hăromszék " " " 5 " 22 "

" " Turda-Arieș " " " 4 " 72 "

" " Solnoc-Dobăca " " " 4 " 40 "

" " Albei " " " 4 " 18 "

" " Odorhei " " " 3 " 53 "

" " Unedoara " " " 3 " 29 "

" " Ciuc " " " 1 " 89 "

" " Tîrnava-mică " " " — " 96 "

TRIBUNA

Extras din foaia oficială.

Licitări.

Se vînd realizările lui Christea Ch. Orgida din Brașov în 28 Februarie 1885 la tribunalul din Brașov.

— Se dă în licitație perceperea de dare asupra vinului, zăharului, carnei și berei în Reșița (15423 fl.) Bogșa și Vasilea (3799 fl.) Pertractarea cu oferte în 10, 11 și 12 Decembrie 1885 la direcția financiară în Timisoara.

Publicări.

Din partea tribunalului din M-Siget se provoacă eredii după Vasile Iusco din Iod, Petru Sofineț din Remete și Herczel Fogel din Szaplonca a-si valida drepturile în 45 deile.

— Din partea tribunalului din Bistrița se provoacă eredii după Georg Breckner din N-Demeter și Catarina Kerekes din Zselyk, a-si valida drepturile în 45 deile.

Edict.

Din partea scaunului orfanal din Deva se provoacă Ioan Ganefu a se întâmpina în termen de un an pentru pertractarea eredității după Savia Sucion.

Posturi.

La direcția financiară din Sibiu un post de oficial. Salar 500 fl. și 100 fl. bani de quartier eventual post de practicant cu 300 fl. adjut. Cereri în 3 săptămâni la direcția financiară din Sibiu.

— Postul de executor la judecătoria cercuală din Sz-Keresztr. Cereri în 4 săptămâni la presedintul tribunalului din Sz-Udvarhely.

— Postul de cancelist la judecătoria cercuală din Bozovici. Salar 500 fl. și bani de quartier 100 fl. Cereri în 2 săptămâni la presedintul tribunalului din Caransebeș.

Bibliografie.

„Familia.” Apare în fiecare Duminică. Oradea-mare 18/30 Noemvrie 1884. Anul XX. Nr. 47. Sumar: O fugi... (poesie) de Ioan N. Roman. — Ana-Doamna, soția lui Alexandru cel Bun. Dramă în cinci acte (urmare) de N. A. Bogdan. — Slăbănușul din botanică populară română, de S. Fl. Marian. — Judecata poporului (ilustrație). — As vră să fiu (poesie) după Petőfi, de C. Boșcu. — Încapiturile lui Verdi. Schiță din biografia sa, de I. G. Barbu. — Inventiuni noi. — Doine și hore din Ardeal, din ținutul Borgoului de I. Dologa. — Salon: Cronică bucureșteană. O vizită la atelierul artistului Mirea, de A. C. Șor. — Scrisori din Bucovina, de Dionisiu O. Olinescu. — Literatură și artă. — Teatru și muzică. — Ce e nou? — Ghicătură de sac, de Ioan Dudulescu. — Călindarul săptămâni.

Sciri economice.

Starea sămănăturilor. După rapoartele oficioase ale ministrului de comerț și agricultură, sămănăturile de toamnă s-au putut face în acest an în toată țara

între impregiuri favorabile. În multe părți sămănăturile răsărite frumos sunt acoperite deja de un strat de zăpadă, care dacă va rămâne în tot decursul iernii, sămănăturile vor fi scutite de ger și vînturile reci ale iernii. Întrorsul pămîntului pentru sămănăturile de primăvară încă să aputut săvîrșești cu puțină excepție și astfel pămîntul va putea degea preste iarnă. În părțile muntoase au căzut însă zăpada de timpuriu și în unele locuri a împediat aratul pentru primăvară. Vîtele în acest an ar trebui să fie băgăte în staule mai de timpuriu și economii sunt îngrijate pentru nutreț, dacă iarna va fi sănătoasă și prelungă puținul nutreț dobândit mai în toată țara în acest an, vîtele vor fi rău scoase din iarnă. Soareci de câmp, cari s-au înmulțit, au făcut precum se crede multă daună în sămănătură.

Piața din Mediaș, 27 Noemvrie. Grâu hectolitra fl. 5.60 pănă fl. 6.25; grâu mestecat fl. 5.— pănă fl. 5.25; săcăra fl. 3.50 pănă fl. 3.80; orzul — pănă fl. —; ovăzul fl. 2.— pănă fl. 2.30; cucuruzul fl. 3.50 pănă fl. 4.— semința de cânepă fl. 5.— pănă fl. 5.50; crumpele fl. 1.60 pănă fl. 1.80; mălaiul hectolitra fl. 16.— pănă fl. —; măzerul fl. 5.50 pănă fl. 6.—; fasolea fl. 5.50 pănă fl. 6.—; lintea fl. — pănă fl. —; chimbul (săcărea) fl. 40.— pănă fl. —; său brut 100 kilograme fl. 30.— pănă fl. 36.—; lumini de său vîrsate fl. 54.— pănă fl. —; unsarea de porc fl. 60.— pănă fl. 65.—; slăină fl. 60.— pănă fl. 66.—; cânepa fl. 44.— pănă fl. 48.—; fenufl. 1.60 pănă fl. 1.90; săpunul 100 bucăți fl. 26.— pănă fl. 40.—; spiritul gradul 10 cr.; carne de vită kilo 44 pănă — cr.; carne de vițel 40 pănă 44 cr.; carne de porc 48 pănă — cr.; carne de mel — pănă —; ouă 4 cu 10 re.

LOTERIE.

Tragerea din 29 Noemvrie st. n.

Viena: 80 31 35 34 86.

Timișoara: 33 42 89 27 14.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 29 Noemvrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — pănă —— 76—81 Kilo fl. — pănă ——, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. —— pănă ——, 76—81 Kilo fl. 7.75 pănă 8.25, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. —— pănă ——, 76—81 Kilo fl. 7.65 pănă 8.15, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. —— pănă ——, 76—81 Kilo fl. 7.65 pănă 8.15, (de Baeska) 72—75 Kilo fl. —— pănă ——, 76—81 Kilo fl. —— pănă ——, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. —— pănă ——, 76—81 Kilo fl. 7.35 pănă 7.90.

Săcăra (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.95 pănă 7.30

Orz (nutref): 60—62 Kilo fl. 6.40 pănă 6.75; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 6.90 pănă 9.60

Ovăz (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.20 pănă 6.50.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 7.15 pănă 7.20; de alt soin fl. 7.10 pănă 7.15.

Rapița fl. 11.50 pănă 12.75; de Banat fl. 11.25 pănă 12.—.

Mălaiu (unguresc): fl. 6.20 pănă 6.50.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.26 pănă 8.27 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.82 pănă 7.85.

Săcăra (primăvară) — Kilo fl. 5.74 pănă 5.76

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.97 pănă 5.98.

Rapița (August—Septembrie) fl. 12.5/8 pănă 12.6/8

Spir (brut) 100 L. fl. 28.— pănă 28.50

Bursa de București.

Cota oficială dela 28 Noemvrie st. n. 1884.

Renta amort. (5%)	Cump.	92.—	vînd.	—
— Rur. conv. (6%)	—	105.—	"	104.30
Act. de asig. Dacia-Rom.	327.—	"	328.—	
Banca națională a României	1402.—	"	—	
Impr. oraș. București	—	"	—	
Credit mob. rom.	250.—	"	281.—	
Act. de asig. Națională	200.—	"	231.—	
Scriuri fonciare urbane (5%)	841/2	"	87.50	
Societ. const.	245.—	"	250.1/2	
Schimb 4 luni	—	"	30.—	
Aur	10%	"	9%	

Bursa de Viena

din 29 Noemvrie st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	123.90
" " hârtie 4%	95.60
" " hârtie 5%	90.50
Imprumutul căilor ferate ung.	144.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	
(1-a emisiune)	98.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	119.25
2-a emisiune	
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	105.75
Bonuri rurale ung.	100.60
" " cu cl. de sortare	100.25
" " bănățene-timișene	100.—
" " cu cl. de sortare	99.55
" " transilvane	101.—
" " croato-slavone	100.—
Despăgușire pentru dijma ung. de vin	98.80
Imprumut cu premiu ung.	119.80
Losuri pentru regulairea Tisei și Segedin	116.80
Rentă de hârtie austriacă	81.55
" argint austriacă	82.75
" aur austriacă	104.40
Losurile austri. din 1860	135.60
Acțiunile băncii austro-ungare	872.—
" " de credit ung.	809.—
Argintul " " " austr.	301.50
Galbeni impăratesci	5.78
Napoleon-d'ori	9.77
Mărci 100 imp. germane	60.20
Londra 10 Livres sterlinge	123.15

Bursa de Budapest

din 29 Noemvrie st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6%	113.40
" " hârtie 4%	95.50
" " hârtie 5%	90.40
Imprumutul căilor ferate ung.	144.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	
(1-a emisiune)	98.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	119.—
2-a emisiune	
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung.	105.50
Bonuri rurale ung.	100.50
" " cu cl. de sortare	100.—
" " bănățene-timișene	99.50
" " cu cl. de sortare	99.50
" " transilvane	101.—
" " croato-slavone	100.—
Despăgușire pentru dijma ung. de vin	98.25
Imprumut cu premiu ung.	119.—
Losuri pentru regulairea Tisei și Segedin	116.75
Rentă de hârtie austriacă	81.50
" argint austriacă	82.60
" aur austriacă	104.—
Losurile austri. din 1860	135.50
Acțiunile băncii austro-ungare	870.—
" " de credit ung.	308.—
Argintul " " " austr.	303.30
Scriuri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina”	101.50
Galbeni impăratesci	5.77
Napoleon-d'ori	9.75
Mărci 100 imp. germane	60.25
Londra 10 Livres sterlinge	123.25

5106/1884 Pret.

[107] 3-3

Publicație de licitație.

La 7 Decembrie n. 1884, 10 oare a.m. se va exarăndă în cancelaria comunală din Boiuț prin licitație publică:

1. Un local de boltă în edificiul casei comunale pe timpul dela 1 Ianuarie 1885 pănă la 31 Decembrie 1890. Prețul de strîngere 200 fl. la an.

2. Dreptul de pescărit în apele ce curg pe hotarul acestei comune pe timpul dela 1 Ianuarie 1885 pănă la 31 Decembrie 1890. Prețul de strîngere 20 fl.

3. Dreptul de vînat pe hotarul a celeiasi comune pe timpul dela 1 Ianuarie 1885 pănă la 31 Decembrie 1890. Prețul de strîngere 20 fl.

Condițiile mai amănunte se pot vedea la acest oficiu.

Sibiu, 25 Noemvrie 1884.

Oficiul pretorial central.

Budapesta—Predeal		Predeal—Budapesta		Budapesta—Arad—Teiuș		Teiuș—Arad—Budapesta		Copșa mică—Sibiu	
Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de					